21/10/2019

Свечана прослава јубилеја 800 година аутокефалности и патрона Епархије осечкопољске и барањске

У петак, 18. октобра 2019. године, у вуковарском Саборном храму одржана је свечана академија поводом јубилеја 800 година аутокефалности Српске Православне Цркве и 630 година од Косовске битке.

Јединственој свечаности, одржаној по благослову Његовог Преосвештенства Епископа осечкопољског и барањског г. Херувима, поред домаћина епископа Херувима, присуствовали су и архијереје Српске Православне Цркве, Епископи врањски г. Пахомије, ремезијански Стефан и мохачки г. Исихије.

Представници политичког, културног и друштвеног живота на подручју Епархије осечкопољске и барањске такође су својим присуством увеличали славље. Присуствовали су гђа Мира Николић, амбасадор Републике Србије у Републици Хрватској; г. Милан Шапић, генерални конзул Републике Србије у Вуковару; гђа Људмила Остојић, конзула у Генералном конзулату Србије у Вуковару; г. Марко Николић, помоћник директора Управе за вере Владе Републике Србије; гђа Драгана Јецков, саборска заступница и потпредседница СДСС; председник Главне Скупштине СДСС др Војислав

Станимировић; председник ЗВО г. Срђан Јеремић; заменик жупана г. Ђорђе Ћурчић; председник Већа српске националне мањине Вуковарско-сремске жупаније г. Светислав Микеревић; председник градске организације СДСС г. Срђан Колар; г. Дејан Дракулић, председник ВСНМ града Вуковара; директор СКЦ г. Срђан Секулић; начелници општина г. Југослав Весић и г. Душан Јецков.

Академију је отворио Епископ Херувим својим поздравним словом:

-Ваша Преосвештенства, Ваша Екселенцијо, Преузвишена господо, Часни оци, драги учесници ове академије, уважени гости, драга браћо и сестре! Припала Нам је велика част и задовољство, а са друге стране посебна обавеза и одговорност да Вам се на овај велики јубилеј наше Свете Мајке Цркве обратимо са пар бираних речи и упутимо искрене честитке, а посебно Вама овде сабранима, у овој дивној светињи вуковарскога храма као и широм васељене који прослављају овај јубилеј, јер смо заправо сви ми део овог осмовековног постојања наше Свете Цркве.

Овај јубилеј је толико значајан да његова величина одзвања и у целом православном свету, тонови златне струне која је позвала у коло сав српски род добила своју пуноћу и испуњење у овом непрекидном осмовековноме прослављању имена Божјег. Та дивна руковет свеобухватног духовног и културног наслеђа којим се оплеменио наш род од истока до запада, севера и југа, свуда широм земаљског шара изградио је колосални етос бића нашег народа кроз два велика завета, светосавски и видовдански. Ова два завета као неугасиви светионици наше вере суштином и смислом указали су на пут истине, правде и љубави ка Христу, Вечноме Животу у заједници са Светим Савом, Светим Симеоном и Светим кнезом Лазаром, али и свима светима из нашег народа. У тих осам векова наше Мајке Цркве, са својим верним народом није појала само веселу песму радости и није се развијала само весела разиграност срца вере, већ се и с времена на време знало развити и коло туге, мучeништва и тешкога страдања. Међутим, сва искушења кроз која смо пролазили учинила су нас јачим, из њих смо излазили и постајали истински победници и молитвеници врлине Васкрслог Христа, јер смо следили страдање и стремили ка Васкрсењу. После свакога пада устајали смо снажнији и већи, јер је Христос наше огледало ка Царству Небеском. Црква је та која је одржала пламен кандила наше вере, наше постојаности, имајући свој осмовековни континуитет и непрекидно трајање. Такав је наш народ, таква је наша Црква, такво је наша постојање и наше трајање, јер у свему томе ми видимо Христа, Распетога и Васкрслога, кроз кога и због кога испуњавамо ова два завета, светосавски и видовдански.

Драга браћо и сестре у Христу Васкрсломе, нека би нас Свети Сава и Свети кнез Лазар, два историјска моста нашега народа и наше постојаности, увек усмеравају ка животу вечном и Царству Божјем, а у данашњем времену водили кроз то разиграно коло радости истините вере, а које се развило пре осам стотина година кроз богато културно, језичко, књижевно и сво цивилизацијско наслеђе које смо сви ми наследили. Златне струне наше Цркве, нашег народа и свих људи добре воље нека се никада не прекину како би то коло непрекидно трајало и од сада и кроз сву вечност. Желећи Вам срећно и благословено јубилејско прослављање аутокефалности наше Свете Цркве, благослов Божји нека буде на свима Вама, породицама и децом и домовима Вашим од сада и до века. Амин.

Учешће у академији узели су беседник проф. др. Борис Стојковски, хоровођа и солиста ВСПД Јавор Слободан Јелић, квартет ВСПД Јавор, глумац Иван Вучковић и ученици Економске школе из Вуковара.

Наредноа дана, у суботу 19. октобра 2019. фодине, служена је света архијерејска Литургија у Саборном храму у Вуковару посвећеном Преносу моштију Светог оца Николаја.

Светом архијерејском Литургијом началствовао је Епископ врањски г. Пахомије уз саслужење Епископа славонског г. Јована, мохачког г. Исихија и осечкопољског и барањског г. Херувима. Саслуживало је свештенство и ђаконство Епархије осечкопољске и барањске и других епархија Српске Православне Цркве, међу којима и архимандрит Наум (Милковић) из Епархије горњокарловачке и протојереји Владан Симић и Милош Стојановић из Епархије бачке.

Молитвеног учешћа на светој Литургији узели су и гђа Људмила Остојић, конзул у Генералном конзулату Србије у Вуковару; г. Марко Николић, помоћник директора Управе за вере Владе Републике Србије; гђа Драгана Јецков, сабораска заступница и потпредседница СДСС; председник Главне Скупштине СДСС др Војислав Станимировић; председник ЗВО г. Срђан Јеремић; г. Срђан Колар, председник градске ораганизације СДСС Вуковара; г. Дејан Дракулић; председник ВСНМ града Вуковара; начелници општина г. Југослав Весић и г. Душан Јецков; проф. др Борис Стојковски, доцент на Философском факултету Универзитета у Новом Саду; представници политичког, културног и друштвеног живота. Светој Литургији присуствовао је и др сц Антун Јапунџић, изасланик Надбискупа ђаковачко-осјечког и митрополита г. Ђуре Хранића.

После прочитаног јеванђелског зачала беседио је владика Пахомије:

-У име Оца и Сина и Светога Духа! Преосвештени Владико Херувиме, драги домаћине, поштовани Преосвећени оци, поштовани оци, драга браћо и сестре! Чули смо свето Јеванђеље и причу о злим виноградарима. То је историја људског рода, оно што се дешавало после пада наших прародитеља. Одступили су од Господа преступивши Његову заповест. У тај Виноград, у изабрани народ, Бог је слао своје слуге које су долазили и тражили припадајући плод у своје време. Чули смо у светом Јеванђељу да су једне избили, а друге избили. На крају је Бог послао свога Сина Јединородног, којега су као што знамо такође убили. Ту Жртву је Господ Исус Христос

учионио ради својих створења. Себе самога принео је за наше спасење. Виноград је предат слугама који ће доносити плод у своје време. Многи су виногрaдари, почевши од светих Апостола преко светих отаца, па све до нас који смо се данас овде окупили у том Винограду. Данас се у овој многострадалној и богоспасаваној Епархији прослављамо 800 година аутокефалности наше Свете Цркве, 630 година од опредељења цара Лазара на Косову пољу и отприлике 330 година од велике сеобе нашега народа.

Суштина је да су од Светога Саве, Светога кнеза Лазара, Светога Стефана Штиљановића и његове благочестиве супруге Јелене (Јелисавете) сви доносили плод, јер су се определили за Царство Небеско. То је тај крстоваскрсни пут којим су ишли свети Апостоли, свети оци и сви наши преци. Свако од нас треба да се потруди на оном месту на које га је Господ послао, да служимо Богу и умножимо оне дарове које смо добили од Господа. Требамо да се потрудимо свако по својим способностима и никада да не заборавимо оно што је Свети Сава у својој беседи о правој вери изговорио. Препричао је јеванђелску поруку на српски народ. Свети кнез Лазар је на Косову пољу понајприје тражио Цартсво Небеско, све друго се додало. У тешкој историји наш народ је прошао тежак и трновит пут. Хришћанима никада није било лако у овом свету. Господ нам је рекао да ћемо имати великих невоља у овом свету: Када моју реч не одржаше ни вашу неће одржати. Који смо се определили да идемо Христовим путем требамо да будемо спремни да на томе путу носимо свој крст као што су носили свети Апостоли. Требамо да се угледамо на Христа јер је Он Пут, Истина и Живот. Када носимо своје бреме са Њим и у име Његово све је лако. То је Црква кроз историју потврдила, али потврдили су и наши преци који су нам показали како и ми у наше време требамо да се потрудимо. Да се потрудимо да ону веру коју је Свети Сава учврстио у нашем народу, да Царство Небеско које је изабрао Свети кнез Лазар, да начин сведочења распетога и васкрслога Христа који је имао свети Стефан Штиљановић, сведочимо и ми на сваком месту. Ако се будемо трудили можемо да се надамо да ћемо бити са свим нашим светим прецима који су живели у Цркви Божјој и припремали се за Царство Небеско. Крајеугаони камен у нашем животу треба да буде Господ наш Исус Христос, градећи на том Камену моћи ћемо сведочити радосну вест коју су благовестили наши преци.

Нека свемилостиви Господ молитвама Светог оца нашега Саве, Светог кнеза Лазара и Светог Стефана Штиљановића, заштита буде на нашем брату у Христу епископу Херувиму. Да Бог подари владици Херувиму заједно са свима вама да будете сведоци Христа васкрслога! Нека Господ Исус Христос

буде и вама крајеугаони камен као што је био светом Стефану Штиљановићу. Као што смо се данас сви заједно окупили да се нађемо тако заједно и у Царству Небеском у заједници са Тројичним Богом Оцем и Сином и Светим Духом Коме нека је част, слава и моћ у векове векова! Амин.

По благосиљању славског колача и кољива владика Пахомије је поздравио све присутне, а затим је као симбол братске љубави и заједништва владици Херувиму предао део моштију Светих сурдуличких мученика.

Сабранима се затим обратио владика Херувим: -Велики је благослов и велика благодат коју је има наша епархија на првом месту кроз данашње литургијско сабрање, а онда и кроз примање моштију Светих сурдуличких мученика. Ако

spc.rs